

# **Paminėtos šventojo Josemarios mirties trisdešimtmečio metinės**

Birželio 27 d. Vilniaus arkikatedroje šv. Mišias 19 val. aukojo kardinolas A. J. Bačkis. Drauge su kardinolu šv. Mišias koncelebravo keletas kunigų, tarp jų Opus Dei prelatūros regioninis vikaras Baltijos Šalims mons. Andres Lavin. Pamokslą skaitė mons. Andres Lavin. Puslapyje perrašoma pamokslo ištrauka.

2005-07-13

Kai mylimas popiežius Jonas Paulius II Romoje 2002 metų spalio 6 dieną kanonizavo Šventąją Josemariją Escrivą, pavadino ją „kasdienio gyvenimo šventuoju“. Iš tiesų, šie žodžiai gali būti jo mokymo santrauka. Viešpats mūsų Dievas per šventąją Josemariją norėjo priminti ir pasauliui vieną tiesą, kurią labai gerai suprato Viešpaties apaštalai ir mokiniai, taip pat pirmieji krikščionys, tačiau amžiams bėgant ji buvo primiršta; šventumas yra ne tik kunigams ir vienuoliams, arba privilegijuotiesiems, teologijos ar filosofijos ekspertams, ar tik keliems išrinktiesiems. Šventumas - o aš kalbu apie tikrą, herojišką šventumą - yra Dievo valia visiems pakrikštytiesiems: „Būkite šventi, nes aš esu šventas“, - sako Dievas Jahvė Senajame Rašte; „Būkite tobuli, kaip

mano dangiškasis Tėvas yra tobulas”,  
- sako Jėzus Evangelijoje.

Visuotinis šventumas yra pirminis  
Dievo sumanymas žmogui,  
kiekvienam žmogui. Kadangi  
daugumos žmonių gyvenimas  
prabėga paprastai, ne vienuolynuose,  
bažnyčiose ar zakristijose,  
organizacijoje bet, galėtume  
pasakyti, gatvių šurmuluose, taigi  
šiam paprastame kasdieniame  
gyvenime, be ypatingų stulbinančių  
keistų ar atskiriančių mus nuo kitų  
aplinkinių dalykų turi būti tas  
artimas ir kasdienis susitikimas su  
Dievu mūsų Viešpačiu. Atliekant  
profesines pareigas, dirbant  
namuose (tėvystė t.p. profesija),  
laukuose, žvejojant, sportuojant,  
mokydamiesi, pramogaujant ir taip  
toliau, Kristus mūsų ir ten laukia,  
ieško, šaukia bei išsina mūsų  
pasitikti. Būtent ten - universiteto  
auditorijoje, bibliotekoje,  
laboratorijoje, operacinėje, virtuvėje,

kontoroje, parduotuvėje, prekyboje, troleibuse - kasdieniame, paprastame gyvenime Viešpats nori, kad paaukotume savo darbą, užduotis, veiksmus ir egzistenciją Jam, kaip malonią auką. Jis nori, kad šis darbas t.p. taptų nenutrūkstančiu pokalbiu su Juo. Nori, kad Jį atrastume tarp knygų, popierių, kompiuterių, šluotų ir kitų darbo įrankių; kad visų darbų sukūryuose pakeltume į Jį savo sielas, savo širdies žvilgsnius ir tartume: „Viešpatie, dirbsiu su Tavim, dėl Tavęs ir Tau; aukotu Tau tai, ką turiu: gerai atliktą darbą, savo nuovargį, gera ar bloga nuotaika, jausmus, prakaitą, aukoju Tau pastangas būti maloniam, mandagiam, tyriam, šypsotis, gerai atrodyti, aukoju rūpesčius, savo ir kitų skausmą, svajones ir troškimus; Viešpatie, ateik į mano gyvenimą: aš noriu gyventi kartu su Tavimi, Tau patikti, tarnauti Tau ir kitiems tik iš meilės Tau.

Taip -kasdieniame darbe, kuris daugeliui žmonių yra tik pilkas, monotoniškas, nuobodus, varginantis užsiėmimas be jokių perspektyvų arba pilnas egoizmo, Viešpats mums taria: „Viskas, kas Tavo, man svarbu, mane domina net mažiausi dalykai, nes myliu tave beprotiškai ir galvojau apie tave „dar prieš pasaulio sukūrimą, kad būtum šventas ir nesuteptas mano akivaizdoje“. Taip tave myliu, - mums sako Viešpats, - kad dėl tavęs paaukojau savo gyvybę ant Kryžiaus ir pasilikau Švenčiausiame Sakramente, kad būčiau kartu su tavimi ir kad teikčiau kaip Maistas tau jėgų. Kaip aš tave myliu, taip noriu, kad ir tu mane mylėtum visada, kiekvieną akimirką; noriu, kad mane prisimintum nuolat ir gyventum su manimi, ir kreiptum savo širdį ir viską, ką darai, mano šlovei. Taip rasi tikrą laisvę ir laimę. Todėl mane domina tavo darbas, užimantis didesniąją tavo dienos

dalį; todėl man rūpi tavo poilsis, tavo šeimyninis gyvenimas, tavo savaitgaliai, atostogos, nes noriu būti su tavimi visada. O tai ir yra šventumo esmė: visada mylėti Kristų ir daryti viską iš meilės Jam.

Kaip parašyta Evangelijoje ir konkrečiai šiandien perskaityta iištraukoje, baigęs kalbėti Petro valtyje, Jėzus paragino žvejus: „Irkitės į gilumą ir išmeskite tinklus valksmui!“. Kupini pasitikėjimo Kristaus žodžiais, jie paklūsta ir ištraukia galybę žuvų, kad net negali atsitokėti. „Nebijok! Nuo šiol jau žmonės žvejosi“: tai Kristaus įsakymas apaštalauti visiems pakrikštytiesiems, ne tik apaštalams. Visi turime jausti atsakomybę padėti šalia esantiems - giminaičiams, draugams, kolegoms, pažįstamiems - prisiartinti prie Viešpaties. IV amžiuje popiežius šventasis Grigalius Didysis viename pamoksle sakė: „Pamatę, kad kažkas

jums naudinga, stengiatės patraukti ir kitus. Todėl turite norėti, kad kiti jus lydėtų Viešpaties keliais. Jei eidami į forumą ar pirtis sutinkate dykinėjančią žmogų, pakviečiate jį eiti drauge. Dvasinėje plotmėje įdiekite šį žemiškąjį paprotį ir, kai eisite Dievo link, neikite vieni”. Šiais Eucharistijos metais turime patikrinti sąžinę ir paklausti savęs: Ar einu į Mišias vienas ar bandau padėti savo artimiesiems nueiti t.p., kaip žmonai (vyriui), su savo vyru, vaikams arba anūkams? Ar kalbu su savo kolegomis ir bendradarbiais, draugais bei pažįstamais apie Mišių esmę ir svarbą, kad paskatinčiau ir juos dalyvauti? Ar kalbu su jais apie Švenčiausiąjį Sakramentą, kuriame Jėzus tikrai yra su savo kūnu, krauju, siela ir dieviškumu? Ar paskatinu kitus eiti Atgailos sakramentu, kad nuvalytų savo sielas ir galėtų priimti Komuniją? Ar meldžiuosi už juos,, kad mano žodžiai būtų veiksmingi?

Ar duodu tinkamą pavyzdį eidamas ir aktyviai dalyvaudamas Mišiose?

Tačiau šventasis Josemarija labai gerai žinojo, kad negali būti tikro šventumo ir apaštalavimo be vidinio gyvenimo, tai yra, be intensyvaus bendravimo su Jėzumi Kristumi. Reikia bendrauti su Viešpačiu per „duoną ir žodį“, tai yra Eucharistiją ir Maldą. Per Eucharistiją: dažnai dalyvaujant šventosiose Mišiose ir priimant komuniją, aplankant Švenčiausiąjį Sakramentą tabernakuliuose, garbinant, atsiprašant, atitaisant, šlovinant. Per Maldą: kasdien skaitant ir apmąstant Evangeliją, meiliai pasikalbant žodžiais ir mintimis su savo Tėvu Dievu, kaip mažas vaikelis kalbėtusi su savo tėčiu. Tokiu būdu auga ir stiprėja draugystė su Kristumi, susivienijame su Juo, gauname malonių ir jėgų antgamtiniam sielos gyvenimui. Tik taip žmogus gali daryti gera įtaką

kitiems ir aplinkai, pradėti keisti pasaulį aplink save, ir neleisti, kad pasaulis darytų įtaką jam, apakintų ir pavergtų jį. Tik taip galima pasiekti tikrą laisvę – šventumą.

---

pdf | document generated  
automatically from [https://opusdei.org/  
lt-lt/article/paminetos-sventojo-  
josemaria-mirties-trisdesimtmeio-  
metines/](https://opusdei.org/lt-lt/article/paminetos-sventojo-josemaria-mirties-trisdesimtmeio-metines/) (2026-03-15)